

[Aagaard]

vi ikke kan gå ind for forslaget i den udformning, det har, er det på grund af den aftale, som den daværende KVR-regering indgik i 1990.

Jeg skal dog tilføje, at såfremt forligspartierne fra dengang er villige til at ændre i aftalen, er vi for vort vedkommende meget villige til at medvirke ved eventuelle ændringsforslag.

Peter Hansen-Nord (V):

Venstre er også enig i sigtet med det forslag, som vi også for et år siden behandlede.

Ingen skal være i tvivl om, at vi principielt er imod tvang, men vi skal også være klar over, at kommunerne et langt stykke hen ad vejen ikke behøver at anvende tvang. Når der fokuseres på de tilfælde, hvor den har været anvendt, har vi det heller ikke godt i Venstre. Der skal ingen tvivl være om, at vi kigger på de solskinshistorier, hvor man ved frivillighed er kommet igennem med en god dækning af den kollektive forsyning.

Jeg tror også, at man skal skelne skarpt imellem de tvangsbestemmelser, der gælder for eksisterende opvarmningsformer, og de bestemmelser, en kommune kan pålægge udbygningsområder, for køberne af grunde i disse områder er i hvert fald klar over de forpligtelser, de har påtaget sig ved købet. Anderledes stiller det sig naturligvis med hensyn til de borgere, som boede i området, inden den kollektive forsyning kom til byen.

Der skal heller ingen tvivl være om, at tvangsbestemmelser harmonerer dårligt med de andre bestræbelser, der udøves fra EF's side, på øget gennemsigtighed i prisdannelsen og liberalisering af det europæiske energimarked.

Venstre vil trods alt ikke være med til at fjerne det grundlag, som mange kommuner har tilrettelagt deres varmeplanlægning – og dermed en betydelig del af deres økonomi – på, så vi beklager at måtte sige, ligesom vi sagde for et års tid siden, at forslaget er fremsat på et dårligt tidspunkt. Men vi imødeser med glæde den fremtidige udvikling i EF, som vil gøre dele af dette forslag mere aktuelt end i dag, og dermed mener jeg et friere valg af leverandør.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Kun lige den kommentar, før hr. Peter Han-

sen-Nord kommer for godt i gang med at distancere Venstre fra gældende ret på området, at jeg synes, at vi skal holde i erindring, at det var en Venstreminister, der satte pennen til papiret, da de lovbestemmelser, der gælder den dag i dag, blev til i 1979.

Riishøj (SF):

Fremskridtspartiets forslag giver indtryk af, at man kan have en fri markedsmechanisme på energiområdet, men sådan forholder det sig jo ikke.

Vi har et elnet, nogle gasledninger og nogle ledninger til kraftvarme, som har en bestemt kapacitet. Man har foretaget gigantiske investeringer, der rækker langt ind i næste årtusinde, som skal afskrives på en eller anden måde. Vi har en aftale med DUC, og forslagsstillerne forsvarer jo DUC's interesser med fynd og klem. Der gælder en planøkonomisk aftale langt ind i det næste årtusinde med garanterede mindstepriser og detaljer på alle leder og kanter, hvorefter vi er forpligtede til at afsætte en bestemt mængde naturgas, og gør vi ikke det, står vi i en fuldstændig uholdbar situation.

Hvis man forestillede sig, at dette forslag gik igennem, tror jeg egentlig ikke, at der blev kaos, fordi enhver ville blive nødt til at indføre en lang stribe mekanismer, der griber ind i markedsmechanismen for overhovedet at få tingene til at køre, og man bliver i hvert fald nødt til fortsat at have et el- og varmeprisudvalg, der bestemmer priserne, for der er ikke fri konkurrence. Det kan ikke praktiseres, fordi man har en produktion af den karakter, man har. Det er et fuldstændigt fatamorgana, at man kan have et forslag om markedsmechanisme på et område, hvor det ikke kan eksistere. Det er fuldstændig umuligt. Det giver monopoldannelser enten af privat karakter eller af statslig karakter med de virkninger, det nu engang har.

Om så vedrørende tilslutningspligt. Man må sige, at det lyder uheldigt, det lyder som tvang. Til gengæld må man nok sige, at hvis man i sin tid, da gasprojektet blev vedtaget – så kan man sige, at man var imod, at det blev vedtaget overhovedet, og man kan spørge, om man skulle have haft den kontrakt mellem DONG og staten på den ene side og DUC på den anden – men havde man dengang indført tilslutningspligt, lad os sige på en øst-vest-linie og et stykke op igennem Østjylland omkring de stør-